

vil sige, at jeg selv har taget et afgjort og bestemt Ståde, men det er, fordi jeg mener, at vi maa stille Sagen thdelig og klart frem, og vi maa gøre det saa meget mere, som det andet Ting saa godt som enstemmig har udtalt sig for det Forslag, som her foreligger, og fordi der er fremkommet Motiveringer, som kunde synes at gøre det vanskeligere for dette Ting at fravige det. Ganste vist opnaas der noget ved dette Forslags Gennemførelse, det følger af sig selv; for Statsbanedriften bliver Ordningen bedre, og Stationen kommer til at ligge bekvemmere, og naturligvis, naar der opnaas noget for Kommunerne i den paagældende Egn, faar det sin Betydning for det hele; men et rent økonomisk Spørgsmaal er det, om Staten har Raad til at gøre en sliq Foranstaltning, og dertil kommer, at man ikke tør sige, at de paagældende Kommuner have noget berettiget Krav til at forlange, at Banegaarden skal flyttes. Bort Jærnbanevæsen koster allerede overordentlig meget, og fra alle Sider forlanges Ofre, men tilsvarende Indtægter kniber det med. Genstand for Overvejelse bør det vel ogsaa være, om ikke de stige Jærnbaneudgifter maa afholdes ved Laan.

For øvrigt henstiller jeg, at Sagen tages under nærmere Overvejelse. Der er vel ingen Tvivl om, at den maa i Udvalg; i Forslaget antydes, at der er en Del Bilag, som jeg dog ikke har haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med, men som vedkommende Udvalg maa fæste sin Opmærksomhed paa.

Th. Nielsen: Jeg vilde nødig udtale mig med nogen stor Vidtsøftighed om det Spørgsmaal, som her foreligger til Forhandling. Det er jo et Spørgsmaal, der skal løses, Banegaarden skal jo udvides der eller flyttes. Det maa løses, for at Banen kan komme til at træde i Virksomhed, ja endog inden den kan blive fuldbyrdet. Den sidste cærede Tale har udførlig begrundet det fra sit Standpunkt, som for mig syntes nærmest at gaa ud paa, at han ikke fandt Flytningen tilraadelig, skønt aldeles bestemt sagde han det ikke til Slutning. Sagen foreligger jo nu meget godt opløst. Det turde anses for at være fastslaaet — uden at man behøver at gaa ind paa Enkelthederne — at der ikke behøves mere end neppe 300,000 Kr., ca. 280,000 Kr. til Flytningen — jeg ser meget vel, at Ekspropriationsomkostningerne vilde blive noget dyrere, men det her foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at der skal anvendes 630,000 Kr. til en ny Station, hvorimod der efter den højtærede Ministers Forslag kun skal bruges 350,000 Kr., i

begge Tilfælde ere Ekspropriationsomkostningerne ikke medregnede, og de blive vel i det ene Tilfælde kun lidt dyrere end i det andet. Den højtærede Minister har accepteret, at der kan spares noget ved Flytningen, at den ikke behøver at koste slet saa meget, som det er sagt i Motiverne. Anlægget af den ny Station kan reduceres med ca. 60,000 Kr., og jeg tror, at der overhovedet i dette Ting er Stemmning for, at vi forholdsvis komme til lidt lavere Bygningsudgifter end dem, vi hidtil have haft ved Anlægget af ny Stationer, saa denne Reduktion tror jeg nok, vi kunne acceptere. Nu er altsaa Spørgsmaalet det: er Flytningen de 300,000 Kr. værd? Om den er det værd for Statsbanedriften, skal jeg ikke aldeles bestemt betone, men derimod tror jeg, den er det værd for Staten. For det første vinder jo dog Statsbanedriften noget: den vinder det, som det udtrykkelig udtales, at man ikke behøver at tøve de 10 Minutter, som fortsatte Tog skulle tøve paa Grund af den store Røngering. Foruden dette, der i hvert Fald vindes, vindes der mere — ja, det er Fremtidsudsigter — men det vilde være mærkeligt, om ikke Aalestrupbanen, naar den en Gang kommer i Virksomhed, skulde blive fortsat nord og syd paa, tidligere eller senere vil det vistnok ske, at den vil blive fortsat mod Nord til de nordlige Egne, og at den mod Syd vil komme i Forbindelse med Esbjerg. Vi kunne derfor ikke bortse fra, at store Landstrækninger ville vinde 10 Mil til Esbjerg, og maaste bliver det endnu mere for andre Egne. Det kan der ikke ses bort fra, naar der er Tale om at bygge en ny lille Strækning, der ikke kan blive helt kostbar. Jeg mener ikke, at disse ny Anlæg komme lige straks, eller i den nærmeste Fremtid, men tidligere eller senere vil de komme, og saa forekommer det mig dog besynderligt, at det ikke skulde have Betydning for Statsbanedriften at have en Forkortelse af $\frac{1}{2}$ Mil ogsaa for den gennemgaaende Trafik. Jeg tror derfor, at jeg ligesvem tør paastaa, at det vil være af tilstrækkelig Betydning for Statsbanedriften, naar man ser ud i Fremtiden, at man foretager denne Flytning, og det forekommer mig ingenlunde at være klogt at se bort derfra. Man kan have større eller mindre Haab om dette Anlæg, men naar den Tid kommer — og der kan ikke være nogen Tvivl om, at den vil komme, naar Stillingen er, som jeg her har udtalt — kan man ikke se bort derfra, selv om man maaste ønske dette Anlæg langt ud i Fremtiden. Endelig forekommer det mig heller ikke, at vi kunne se ganske bort fra de ny